

de koningen ook gedaan: het opnemen voor God, en voor Zijn dienst, en voor Zijn Woord, en voor Zijn gebod. Saul heeft dat gedaan -tijdelijk, helaas!-; David: levenslang!; Salomo: verre van volmaakt! En anderen... ook al dito! Ach, ondanks sommige goede koningen is Israël tóch, voor straf, van zijn nationale zelfstandigheid beroofd: de ballingschap! Verbondsstraf! Verbondswraak! 't Kwam uit, wat er stond in Leviticus 26, en Deuteronomium 28 en 29: "Als je dàt doet, dan krijg je dàt!" 't Is uitgekomen! En dat kunt u zien wanneer u vanuit de Pentateuch al die geschriften vanaf Jozua dóórlucht, zoals een projector dat doet! Zo doorlicht de Pentateuch de verdere Schrift! En zó is Israël ondergegaan!

Néé! Néé!! Israël is níét ondergegaan! God heeft het níét óp willen géven!! Want God heeft Israël tenslotte een Koning gegeven, Die wél volmaakt was! Nóg gewilliger dan David; overigens een man naar Gods hart, in vele opzichten. Een koning die ónderkoning wilde zijn, want Israël hàd al een Koning: gewórden op Horeb: Jahwè! En David was tevreden met het onderkoning-zijn. Maar hij wàs het toch nog niet; hij was niet volmaakt! Daarom... nóg dieper zou de toekomstige Koning zich vernederen, door Wie voor Israël een verlossing teweeggebracht zou worden, die onaantastbaar stand zou houden. Nu, tot dàt Koningschap der vernedering heeft God toen niemand minder gestuurd dan Zijn eigen Zoon! Om het pleit, het geding, tussen God en satan te beslechten! "De mens, die Mijn Wil doet, zal verhoogd worden tot de Hemeltroon!". Had Adam dat maar gedaan, dan zou hij àlles hebben mogen beërven! Hàd Adam dat maar gedààn...!

Nu, van die komende Koning der vernedering, van Hem hebben nu de Profeten al mogen spreken! Dàt Evangelie kwam toen al in de lucht te zitten! Die hebben gesproken over die zachtmoedige Koning -zachtmoedig is in de Schrift vaak hetzelfde als "nederig", "ellendig", "arm", "behoefstig"-, die zachtmoedige Koning der Gerechtigheid, Die zou Israël niet komen verschrikken, zoals sommigen dat gedaan hebben met een heerleger soldaten en ruitery, maar Hij zou het komen binnenrijden: arm, en gezeten op een ezel! Lees daar Jesaja over, en Zacharia! Nogmaals: tot zulk een vernedering is bereid gevonden... Gods eigen Zoon! Diezelfde, Die we óók kennen in de Schrift als... de geduchte Engel des HEREN! Maar Die wordt dan straks bij de Profeten genoemd: "de Knécht des HEREN". Denk maar aan Jesaja 53, over de Knecht des HEREN, Die Zich als een lam ter slachting zou laten leiden! Wíj mogen nu weten dat dat allemaal vervuld is in de geboorte, het lijden en sterven hier op aarde van Gods Zoon; dat weten we van kindsbeen af. De kinderen weten het al uit hun hoofd: "... alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon...", enzovoort. Maar wij weten ook, dat daarop gevolgd is een verhoging, een verhóging, een opstànding en een Hémelvaart, en daarna heeft die Zoon van God, jawel, maar nu als Man!, een plaats gekregen ín de Troon van God. U moet zich dat voorstellen als een podium! In de Troon van God, daar zit een MÀN! Wij belijden thans van die MÀN, van die Knécht des HEREN, dat Hij ter rechterhand Gods gezeten is.

Goed. Maar wat betekent dat nu? Gemeente, laten wij nu toch oppassen dat we in die woorden niet onwillekeurig een verkeerde inhoud schuiven. Een inhoud, die hierop zou neerkomen, dat God onze Vader feitelijk troonsafstand zou hebben gedaan sinds de Hemelvaart van Christus, en Zijn Plaatsnemen in de Hemeltroon. Zó onattent is er wel eens over Christus gesproken, zó onattent, dat zulke gedachten over God erdoor gevoed en bevorderd werden. En dat moet niet; dat zijn toch eigenlijk oneerbiedige gedachten! Jézus is de Knécht des HEREN, en we moeten door Jézus tot Gód, tot de Vader komen. 't Is wel te begrijpen hoe men daartoe gekomen is! In de eerste eeuwen van onze jaartelling is er het grote, machtige, Romeinse rijk geweest. Maar... dat is allengs en allengs achteruitgegaan, het is verzwakt, en het is tenslotte inelkaargestort. Wat niemand voor mogelijk hield, is gebeurd. Maar daardoor is een vacuüm ontstaan, een leegte. Men kon er niet buiten! Je moest toch iets of iemand hebben om tenslotte als hét hoogste, of dé hoogste, tegenop te zien! En dat is, toen de keizer weg was, de paus geworden. Dààr had de keizer gewoond, op de Quirinalis, díé heuvel, en dààr woonde de paus, op het Vaticanus, díé heuvel, en toen de keizer weg was, toen is zín plaats en aanzien gekomen, ja, aan die àndere keizer: de paus! En de organisatie van wat wij nu kennen als de roomse kerk -maar men sprak toen van dé kerk!- de organisatie die daar opgedrukt is, is eenvoudig van het roomse, het Romeinse rijk afgekeken; militair en disciplinair, autoritair en dictatoriaal! Zó heeft Europa de ineenstorting van het Romeinse rijk overleefd. En toen die praktijk er eenmaal zo was, van een paus die zich, net als de keizer vroeger,

boven alle hogere en lagere overheden verheven waande, toen is daarna de behoefte gevoeld om die praktijk nu ook theoretisch te onderheien, te funderen, zoals dat gaat... let er maar eens op! De mensen krijgen éérst een idee, en die laten ze níét los!, en dan moet, màg de Bijbel warempel ook nog dienst doen om dat, wat allang vaststààt, nog eens te helpen vaststéllen. Toen is de theorie, de opvatting, de leer uitgedacht, en almeer opgekomen, gekomen tot heerschappij, als was de bisschop van Rome de schaduw hier op aarde van de hemelse Christus; de afglans, de vertegenwoordiger, hier, van Christus. De paus: plaatsbekleder van die hemelse Christus. Gevolg was, dat die Christus natuurlijk hoe langer hoe groter moest worden, dan werd de paus het óók! Zodat er dus ijverig in de Bijbel gezocht is naar allerlei teksten en plaatsen, die spraken over de hóógheid van Christus. Nou, en die waren er wel! Dat zou u ook wel weten! Die Christus heet zelfs in de Bijbel wel de Koning der koningen, en de Heer der heren! Een titel die anders God Zelf in de Schrift draagt! En zo is dan dat stuk middeleeuwse kerkleer -maar het was eigenlijk staatsleer, en maatschappijleer, 't was àlles! want dat hoofd stond boven kerk, staat en maatschappij!- zó is dat stuk kerkleer onderheid, gefundeerd! Maar... ziet u het? op een treurig rommelige manier!

Gemeente! U belijdt toch zondag 8? U belijdt toch Gods Drie-eenheid? Al dweept u misschien niet met dat woord? Nou, goed, als u wat beters weet, dan zegt u het maar, als u die zààk maar vasthoudt! We mógen zomaar niet het feit uit het oog verliezen, dat niet opgetreden is als Middelaar, als Borg, als Knecht des HEREN, God de Vàder, en ook niet opgetreden is als Knecht des HEREN, als Borg, als Middelaar, de Heilige Geest, nee nee nee! God de Zóón! "Het Wóórd is vlees geworden"! Gods Zóón is mens geworden! Niet de Vader, en niet de Heilige Geest! En in díé kwaliteit heeft Gods Zoon Zichzelf toen vernederd! Als Middelaar, als Borg! Als de Gezondene des Vaders! En als zódanig is Hij na volbrachte arbeid op aarde, ook verhoogd! Maar... thans nog niet zó verhoogd als dat stràks gebeuren zal, wanneer de Here wederkomt. Op díit ogenblik heeft de kerk nog altijd slechts een wàchtende Christus hierboven, een wàchtende Christus; Hebreeën 10: "... voorts verwachtede...", enzovoorts. De kerk heeft een Christus Die wacht, tot de Vader, de Vàder alle vijanden zal gezet hebben tot een voetbank van Zijn Voeten. Ja, de apostel Paulus durft zelfs in Colossenzen 1 vers 24 nog te spreken van een lijden van Christus, nu nóg! En dat vindt u misschien wat boud, maar heeft de Heiland Zelf niet tot Paulus, toen Paulus nog onbekeerd was, gesproken: "Saul, Saul, wat vervolgt gij... Mij!?"

Zó, zó moeten we over de Here Jezus ook spreken! Dat màg, nee, dat móét! Wanneer de Heilige Schrift zelf zegt, dat wij, mensen, de Heilige Geest kunnen bedroeven, zouden we dan soms mogen denken, dat al dat vervolgen van gelovige Christenen in de loop der eeuwen, leden van Christus' Lichaam, dat dat omgegaan is buiten het liefhebbende Hàrt van de Here Jezus?? Natúúrlijk niet! 't Hoofd der kerk heeft in de loop van de kerkgeschiedenis wat te verduren gehad! En daarom: laten we ons toch houden aan dat fijne zinnetje in zondag 19 "... dat de Vàder alle ding regeert". Het onderwerp van dat zinnetje is niet Christus, laat staan de een of andere plaatsvervanger hier op aarde van Christus; het onderwerp van dat kleine zinnetje hier in Zondag 19 is Gód! De God en Vader van onze Here Jezus Christus. Er zijn -ook blijkbaar nog als nawee van de Middeleeuwen; dat is nog niet zo vreselijk lang geleden!- er zijn ook nu nog wel Christenen die menen dat koningen, keizers en andere machthebbers van deze wereld, regeren zouden bij de gratie van Christus. Daar heb ik -voor de aardigheid- eens wat krantenknipsels over bewaard; daar zou u van staan te kijken, van mensen, die zeggen: "Ik ben Gereformeerd; extreem!" En ze zeggen dat de koningen regeren bij de gratie van Christus. Kijk! Daar moet nou een rode potloodstreep door, want dat is heel gewoon fóút! Iets anders is echter wel dit, dat de Vader thans al eeuwen lang daar naast Zich heeft zitten die Man, die Middelaar, die tevens is: Zijn geliefde Zoon. Ik zeg niet dat ik dat begrijp; móét dat, wil 't waar wezen? Dat zegt de Schrift! En nu moet u dààrover die kostelijke Belijdenis eens lezen, en nu bedoel ik Artikel 26 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis. Boven dat Artikel staat: "Over de enige voorbedding van Christus", en dat is het langste van alle 37 Artikelen. En ín dat Artikel wordt deze vraag gesteld: "Wie zal éér verhoord worden dan de eigen, welbeminde Zoon van God?" En ook wordt in dat Artikel gevraagd: "Waartoe zouden wij een àndere Voorspreker zoeken...?" U begrijpt natuurlijk allang, dat dat is tegen de roomse gedachte als zouden de dode mensen, de dode heiligen voor de levenden bidden. "Waartoe zouden wij een àndere Voorspreker zoeken, aangezien het God liefd heeft ons Zijn Zóón tot Voorspreker te geven? Laat ons

Hem niet verlaten om een andere te nemen", Artikel 26; ik kan 't u nóóit genoeg aanraden!

Ach, men had in de loop der tijden over die hemelse Christus niet zo verschrikkelijk stom moeten fantaseren, zo oliedom! Maar men had zich eenvoudig moeten houden aan de Schriftgegevens. En wat zeggen die? Wel, allereerst dit: dat Christus hierboven onze Voorbidder is! Wat is dat: bidden? Dat is zó: vragen, wensen, begeren. Dat staat er: dat Christus leeft om voor ons te bidden; lééft! Hij doet dat per-ma-nént! En ik denk wel eens: "Ja, dat moet ook wel, dat moet ook wel!, dat móét ook wel!! Anders bestónd er toch geen kerk meer?" Ga uzelf eens na! Als God toch naar recht deed, met u en met mij...! Maar daar is toch een Christus, die tussenkomt, en zegt: "Ach...!" "Die voor ons tussenbeide treedt", staat er, "biddend"! Hoe? Bíddend!! Dat is: néderig voor ons pleitend. Dat is nog altijd het Werk van onze Zaligmaker hierboven! Dat Werk gaat door, dat gaat àltijd maar door! Gelúkkig maar! Dat gebed van Christus, dat is hét bolwerk van de kerk. En dat gaat pérmanent door!

Zeker, die Here Jezus heeft, in de eerste tijd dat Hij in de Hemel was, ook nog wel iets anders gedaan. Hij heeft toen namelijk Zijn Geest uitgestort. Maar dàt is wat anders geweest. Dat is een Werk geweest, dat éénmaal gebeurd is, evenals 's Heren geboorte éénmaal gebeurd is, en Zijn sterven éénmaal gebeurd is, en Zijn opstanding éénmaal gebeurd is. Zo is het ook met de uitstorting van de Heilige Geest, want dat is een heilsfeit geweest! En àlle heilsfeiten zijn éénmalig! Ach, zult u dat alstublieft ook goed vasthouden, Gemeente, anders laat u zich vandaag of morgen zómaar in de war brengen door mensen die zo lief over de Here Jezus praten, maar weer stom! oliedom!, geen rekening houdende met de Bijbelgegevens; daar valt toch waarachtig nog wel wat van te léren?! Mensen die net doen, alsof nog weer elke dag die Heilige Geest uitgestort wordt, als zij er om vragen! En dan noemen ze dat Geestesdoop! En dat is nou allemaal wel aardig bedoeld, en als ze daar de Naam van de Here Jezus bij noemen, och, dan zou je vertederd worden, maar... 't kàn kwaad! Ik wil daar vanavond niet verder over spreken, dat heb ik een andere keer wel eens gedaan, maar toch even dit: de Geest, die op de gróte Pinksterdag door Christus is uitgestort, éénmalig is uitgestort als hét gróte heilsfeit, die Geest hééft ons al gedoopt toen Hij onze voorouders opnam, lósschéúrde uit het heidendom, en inplantte, inlijfde in de kerk die er toen al was, want er is maar één kerk! Dat was Israël!, en daar zijn wij ingeënt! Er is maar één kerk!, alleen is die kerk nu geworden een internationàle kerk! En dat heeft de Heilige Geest gedaan! Die is toen met Zijn Wóórdbad over ons heengekomen. Dàt is de Geestesdoop! En aan die Geest van Christus, tot ons sprekend door Zijn Woord, dat nu af is -dat is misschien wel de hoogste gave van de Heilige Geest-, en aan die Geest van Christus, Die over u gekomen is, Christenen! daaraan bent u nu gehoorzaam, of daaraan bent u níét gehoorzaam! Zó staat het er op! Voor iedereen hier! Of u zelfs gedoopt bent, of niet gedoopt bent! U hebt het Wóórd gehoord! Het is over u heen gerold, als golven bij Hoek van Holland! Zo zijn we allemaal gedoopt, door de Geest! En die Geest wordt nu door u bedróéfd, of niet bedroefd; Hij wordt door u gelovig aangehoord en gevolgd, of óngelovig en ónverschillig bejegend! Want nogmaals: men kan de Geest uitblussen! Men kan de Geest bedroeven en verjagen! Onze voorouders baden dat, echt concreet: "Here, verlaat ons niet met uw Geest en Woord". En wanneer doen we dat, de Geest verjagen? Wel, door de middelen van die Geest te verachten, de middelen, die Christus, het kerkhoofd, via Zijn Geest aan Zijn Lichaam heeft geschonken. Als we Gods Woord verachten; dat is toch gegeven door de Heilige Geest? "Al de Schrift is door de Geest ingegeven". Als we de oudsten der Gemeente, die bij ons het werk komen doen in huis, of op de kansel, als we die veràchten. Die zijn óók gegeven door de Heilige Geest: Handelingen 20! Als we de doop verachten; als we 't Avondmaal verachten. Denk-er-om, denk-er-om! Dat moet u klaren met de Heilige Geest! Geen geestelijke gesprekken alstublieft, wanneer u de Dóóp veracht! En praat me niet over de Heilige Geest in uw hart, wanneer u het Avondmaal veracht! Dan klópt er iets niet!

Deze weldaden des Geestes zijn nu aan de Gemeente des Heren, als een historisch feit, als een gegevenheid sinds de Pinksterdag, verleend. Tóén is de Geest uitgestort! Eénmaal! Maar Christus' voorbidding hierboven, die gaat steeds voort; die gaat gestadig voort! Die is permanent! Gelukkig maar! Dat denk ik zo vaak: "dat is hét bolwerk van de kerk"! Kruip maar achter de Here Jezus weg. Zeg maar tot God: "Om Jezus wil!" Dan bent u klaar! Dan bent u klààr! Hoewel... dat moet ik toch nog zeggen: ook dààraan zal toch eenmaal een einde komen! U weet het wel: straks komt de dag dat heel die

tussenfase, waarin de Zoon van God Zich om onzentwil begeven heeft, en die Hij reeds in de dagen van de Profeten heeft laten voorspellen, en waarin Hij qua Middelaar ééuwenlang Zichzelf heeft willen laten vernederen, ook nú nog!... stràks komt de dag, waarop dat interim, die tussenfase, afgesloten zal zijn. Voorbij! Want dàn zal er van een zachtmoedige Christus-Koning à la Psalm 72, Die met het gróótste geduld nog het grófste onrecht eeuwenlang heeft willen verdragen, en weten te verdragen, geen sprake meer zijn. Dan, dàn zullen, eens en voorgoed, àl die prachtige beloften óók eens door de Vader worden vervuld aan Zijn Knecht, aan Zijn gehoorzame Middelaar, aan Zijn Zoon qua Knecht, qua Middelaar. Al die beloften, waarvan u bij de oude Profeten al kunt lezen, bijvoorbeeld Jesaja 49: "Zie, ik stel u tot een licht der volken, opdat Mijn Heil reike tot het einde der aarde. Koningen zullen het zien en opstaan; vorsten, en zich nederbuigen". Dan ook gaat dat belovende schenken Gods geheel en al in vervulling, waarop de Here Jezus gedoeld heeft toen Hij eens zei -en het was nog vóór Zijn lijden, laat staan vóór Zijn sterven, maar Hij zei het toch al!-: "Ik heb nog àndere schapen, die van deze stal niet zijn..." (van de Joodse stal niet zijn, toen dacht de Here aan óns! Hij zag óns al in Zijn kerk zitten!). Dàn zal Christus Zijn internationale kerk hebben, Zijn "pleroma", Zijn volheid, en dan gaat ook die belijdenis van Christus Zelf in, die Hij uitsprak kort voor Zijn Hemelvaart: "Mij is gegeven alle macht in Hemel en op aarde". Díé macht oefent Christus nu nog niet uit; die macht bezit Christus ook thàns nog maar -ik spreek over de Middelaar- nog maar "in spe", en niet "in re". In spe! Anders werden er geen Christenen vervolgd! Want Christus héét al wel in de Heilige Schrift Koning der koningen en Heer der heren, maar dat is Hij nog niet "de facto"! Wel "de jure", maar niet "de facto"; wel rechtens, maar nog niet in feite! U zou het kunnen vergelijken met Koningin Wilhelmina tijdens de oorlog, toen ze in Londen was! Toen was Zij "de júre" Koningin van Nederland, maar niet "de fàcto"! Ze moest nog een hoop over Haar kant laten gaan! Dat moet Christus nu nog: vervolgingen van Zijn éígen leden! Maar stràks...! Ja, stràks zal Christus àl dat geweld uitoefenen, waarmee de oordeelsdag gepaard zal gaan, en waardoor het hart van de mensen zal bezwijken! Daar hebben de Kanaänieten al een voorproefje van gehad! Ik beloof u dat dat wat gewéést is daar! Het water van de Jordaan stopt! Jericho ondersteboven! Zon en maan: een dàg verlengd! Dat is een catastrofe geweest! En zo komt Christus straks weer terug: ca-ta-stro-fààl! Dat is tegenwoordig een conservatief praatje, vindt men! "Dat gaat straks horizontaal", wordt er beweerd. Maar gelooft u het niet hoor! In Jozua en Richteren kunt u zien hoe Christus straks op zal treden: verschríkkelijk!

Tóch hebben de opstellers van de Catechismus die zaak van de tróószijde bekeken! "Wat tróóst u de wederkomst van Christus...?" En dat mag óók! Terécht! Ja! 't Was 1563; 't was een verschrikkelijke tijd: de brandstapels rookten, en de schavotten dropen! En toen was het geen vleselijke wrààkzucht, maar toen was het een geestelijke vertroosting, die spreken deed over het verwachten van de Rechter uit de Hemel "...Die al Zijne en mijne vijanden in de eeuwige verdoemenis werpen, maar míj, met alle uitverkorenen tot Zich in de hemelse Blijdschap en Heerlijkheid nemen zal." Gemeente! Dat is de taal van een Màrtelaarskerk! 1563! De Tachtigjarige Oorlog moest nog beginnen! Dit is geloofstaal van de fijnste keur! En deze taal moet u zich niet laten ontnemen met de bewering alsof dat ouderwets zou zijn, alsof dat uit de tijd zou zijn, en alsof er helemaal niet zoiets zou komen als een wederkomst van Christus, maar dat gewoon, langzamerhand, alles zichzelf volmaken zal. Of deze taal van zondag 19, 't slot, Bijbels is, en voor een kínd om te begrijpen! De eenvoudige martelaren hebben zichzelf ermee getroost! Zij geloofden het, wat er geschreven staat, en wat we vanavond gelezen hebben, en wat ik nóg eens herhaal: "Ze zullen niet meer hongeren, en ze zullen niet meer dorsten; ook zal de zon niet op hen vallen, noch enige hitte, want..." -en daar ging het vanavond om!- "want... het Lam dat in het midden des Troons is..." -dat is Christus!- "...het Lam dat in het midden van de Troon is, zal hen weiden, en hen voeren naar waterbronnen des Levens, en God zal alle tranen van hun ogen afwissen!"

Amen.